

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2016. március 20.
(virágvasárnap)**

Horváth Géza

A NAGY KIRÁLY JÖN...

Énekek: 266,1; 331,1-3; 398,4-5; 331,4-5

Lekció: Máté 21,1-11

Alapige: János 18,36a

Jézus így felelt: „Az én országom nem e világból való...”

Imádkozzunk!

Urunk, hálás a szívünk, hogy ezen a reggelen is egybegyűjtöttél bennünket a gyülekezet közösségébe, azért, hogy téged, mint egek nagy királyát áldjunk és magasztaljunk.

Köszönjük a virágvasárnapot, áldunk Jézus Krisztus akkori bevonulásáért, és köszönjük, hogy egyszer majd minden szem meglátja Őt, amikor az ég felhőivel, trombitaszóval és arkangyal szavával bevonul, és az egész világ meglátja majd a dicső Királyt, aki nem számárháton jön, akinek uralma nincs elrejtve többé, hanem nyilvánosan, láthatóan, érzékelhetően el fog jönni.

Hadd köszönjük meg azt a kegyelmi időt, amit addig élünk mi is, akik ismerünk téged, hogy készülhetünk, készíthetjük magunkat, nehogy készületlenül érjen bennünket az a nap.

Köszönjük azt a kegyelmi időt, amit adsz még az emberiségnek, ennek az egész teremtett világnak, hogy sokan még addig is bizonyára meghallják, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére, és leborulva áldják a megfeszített és feltámadott Krisztust.

Kérünk, adj szívünkbe alázatot, hódolatot, csendességet, hiszen lehet, hogy az elmúlt hét zaja még ott zakatol bennünk. Történései, eseményei, csalódásai, szomorúságai talán ott vannak még sokak szívében, add, hogy megüresítsük magunkat most előtted. Kérjük, hogy Isten élő Lelke, jöjj és áldva szállj le ránk.

A NAGY KIRÁLY JÖN...

Égi lángod járja át szívünk és a szánk. Úgy, ahogy az előbb is ebben a csodálatos énekben is kértük.

Kérünk, járj át bennünket igéddel, fényeddel, szeretetteddel, bocsánatoddal, irgalmaddal, és mi hadd gyönyörködhessünk benned és örökkévaló igéd üzenetében.

Ezért kérünk, végy körül bennünket, szenteld meg a szívünket.

Ámen.

Igehirdetés

Jó húsz éve történt, hogy Zambia fővárosában az ENSZ Élelmezésügyi és Mezőgazdasági Szervezete egy világkonferenciát szervezett, ahova az afrikai szegényebb országok küldöttei csodás Mercedeszeken érkeztek, és ezután befutott a francia küldött egy kerékpárral.

Mondanom sem kell, hogy mindenki a kerékpárra szegezte tekintetét. És amikor az Úr Jézus 2000 évvel ezelőtt bevonult Jeruzsálembe, legalább ilyen nagy szenzáció és nagy szám volt az, hogy Ő számárháton, egy számárcsikónak a vemhén vonul be Jeruzsálembe a páska ünnep előtt néhány nappal.

Az a világvasárnapi történetben a megdöbbenő, hogy más történet, mint amit az emberek vártak. Máshogy vonul be Jézus Krisztus, mint ami abban a korban használatos volt, mint abban a korban mások tették. Jézus Krisztus alázatosan és egy számárnak a vemhén vonul be Jeruzsálembe.

Virágvasárnap hajlamosak vagyunk arra, hogy elvesszünk a részletekben és a külsőségekben. Mert itt van sok részlet, sok külsőség. Hatalmas tömeg, hozsánna, pálmaágak, leterített ruhák. Ma is az a kérdés, hogy Jézus Krisztus mit akar igéjében kijelenteni nekünk. Nem az a kérdés, hogy mi mit gondolunk erről az ünnepről, hanem az a fő kérdés, hogy mit akar nekünk Isten mondani, üzeni, szívünkbe írni ezen az ünnepen is. Mit gondoltak Jézus korában erről a bevonulásról? Azt gondolták: jön Jézus, és eszköze lesz egy sajátos félreértésből táplálkozó nacionalizmusnak, hogy helyreállítja az országot Izráelnek.

Mit akart Isten kijelenteni? Azt, hogy jön Jézus, aki előhírnöke, képviselője és megteremtője Isten országának. Éppen ezért virágvasárnap az volt és ma is az van a középpontban, hogy Isten az Ő országáról akar nekünk beszélni. És ennek az országnak itt van a királya, az uralkodója. Ezen az ünnepen Jézus szótlan, semmit nem mond. Majd csak annyit mond, amikor bemegy a templomba, hogy az én Atyám háza az imádság háza. De amikor vonul be, hallgat az Úr Jézus. Néma. Nem mond semmit, de minden arra utal, ahogyan kezdte a szolgálatát.

Nem tudom, emlékeztek-e rá, hogy mi volt talán az első mondat, amit Jézus Krisztus meghirdetett a tömegeknek? Amikor Keresztelő Jánost börtönbe zárták. Amikor a pusztai kísértés után Jézus Krisztus „színre” lép, akkor az első mondata az: „Térjetelek meg, mert elközelített a mennyek országa.” Térjetelek meg, mert itt van az Isten országa.

Virágvasárnap is erre az országra akarja Jézus irányítani a figyelmünket. Önmagán keresztül, mint az ország Királyán keresztül. Azt akarja, hogy lásd azt az országot, amelyről Pilátusnak azt mondja majd néhány nap múlva Jézus:

„Az én országom nem e világból való”. Azt akarja Jézus ezen az ünnepen, hogy szembesüljünk vele. Mi ebbe az országba tartozunk már? Bennünket átvitt már ebbe az országba?

Milyen boldogok voltak azok, akiknek azt írhatja az ige: „átvitt az Ő szerelmes Fiának az országába.” Megkérdezi tőled virágvasárnap története, hogy te ennek az országnak polgára vagy már? Te ebbe az országba megszületted már Isten ígéje és Szentlelke által? Itt van az uralkodó, itt van ennek az országnak a királya.

Virágvasárnap erről beszél. És tudjátok, miről beszél még nekünk? Előrevetíti azt, amit mi minden vasárnap mondunk, minden istentiszteleten kérünk, hogy legyen majd egy nagy virágvasárnap. Nem évente egyszer húsvét előtt egy héttel, hanem legyen majd egy nagy bevonulása, egy nagy dicsőséges bevonulása Krisztusnak. Hiszen minden vasárnap elmondod: jöjjön el a te országod... Amikor ez a Király mindenki előtt nyilvánvaló lesz, hogy Ő a dicsőség királya. És eljön Istennek az országa, az a nem e világból való ország, amelyet Ő készített az Őt szeretőknek.

Nem tudom, mit vált ki belőled, de a Zakariási prófécia azt mondta: ennek örülj. „Örülj nagyon, Sionnak leánya!” mert ennek az országnak a polgárai örülnek. Ennek az országnak a polgárai boldogok, hogy látják a Királyt az ő szemeik, hogy hódolhatnak ennek a Királynak. Ennek az országnak a polgárai azért boldogok, mert szolgálhatnak ennek a Királynak, mert szerethetik ezt a Királyt, mert reá bízhatják a gondjaikat. És ez a király úgy uralkodik rajtuk, hogy pásztorolja és vezeti őket, szereti és néven szólítja. Név szerint ismeri ennek az országnak minden polgárát.

Mondjátok meg, van-e olyan király ma, van-e olyan uralkodó ma, aki annak az országnak minden polgárát ismeri? Nincs ilyen. Azt hiszem, hogy még a legkisebb országok, amelyek csak pár négyzetkilométernyi területűek, még azok sem mondhatják el: kérem, én ismerek az országomban minden lakót. Minden lakót név szerint szólítok, ha kimegyek az utcára. Ugye, hogy nincs ilyen?

De a mi országunknak a Királya, a nem e világból való országnak a Királya az övéit név szerint ismeri. Neveden és néven hívott bennünket ebbe az országba, amikor megszólított. Amikor kimondta a nevedet és azt mondta: „Meváltottalak, neveden hívtalak téged, az enyém vagy.”

Virágvasárnap azt jelenti, hogy *örüljön mindenki*, aki ennek az országnak már lakója. Virágvasárnap ezt jelenti: *siessen mindenki*, aki még ebben az országban nincs benne. Virágvasárnap azt jelenti: az események felgyorsulnak. Elhangzik több száz évvel ezelőtt egy prófécia: „Örülj nagyon, Sion leánya!”, és egymást követik az események. Most már nem száz évek telnek el, csak évtizedek. Csak évek, csak hetek, csak napok telnek el, hiszen jön a testté lett ige, a betlehemi jászolbölcsőbe. Eltelik néhány évtized, bevonul számárcsikón a mi Urunk Jézus Krisztus. Eltelik néhány nap, jön nagypéntek és harmadnapon jön a feltámadás, a mennybemenetel, pünkösöd. Az események felgyorsulnak.

Ezért virágvasárnap arra int, hogy ember, siess, ne késlekedj. Amíg lehet, és amíg szabad, addig igyekezz ebbe az országba!

Tudjuk, hogy vannak olyan országok, ahol az adózási feltételek nagyon kedvezőek. Nem ilyen magunkfajta embereknek, hanem akik nagyon tehetősek, és nem mindegy, mennyi adót fizetnek. A hírekben lehet hallani ilyeneket. Bejelentkeznek egy országba, különféle szigetekre, mert ott vagy nem kell adót fizetni, vagy nagyon keveset kell fizetni. Ahol jobbak a feltételek, és törekednek oda a milliárdosok.

De virágvasárnapon az a kérdés: ki az, aki törekszik, ki az, aki Isten országába akar bejutni. Ki az, akinek a szívében az van, hogy jaj, csak ki ne maradjak. Jaj, csak le ne maradjak. Jaj, csak benne legyek ennek az országnak a polgárai között.

Jön az Isten országa. Tudjátok, hogy mi virágvasárnap legnagyobb öröme? Virágvasárnapon is ki tud örülni? Az, aki megváltott, az, aki Krisztus megváltott gyermeke. Mert mi a megváltás a Bibliában? Mit jelent a Szentírásban az, ha valaki megváltott? Azt, hogy Isten királyi uralma érvényesül az életében.

Virágvasárnap is ez a kérdés: Ímhol jön néked a te Királyod. Luther állítólag mindig feltette ezt a kérdést: neked királyod-e? Most hadd tegyem fel ezt a kérdést: te az Ő királyi uralma alatt élsz-e? Vajon te, mint ennek az országnak a polgára, nem vagy-e rebellis. Nem állsz-e ellen ennek a királynak? Vajon nem okoskods-e vele szemben? Úgy, mint Péter? Akinek azt mondta egyszer az Úr: te, menj el Kornéliusz házába... És Péter, aki fogadkozott, hogy az életemet adom érted, Péter, aki elővette a kardját, és a Gecsemáné kertben viaskodott. Ez a Péter azt mondja Jézusnak nagy szemtelenül: semmiképpen nem, Uram.

Jézus kezelésbe veszi, és azt mondja: na, tisztázzuk akkor, hogy ki viszi a puskát”. Tisztázzuk akkor, hogy ki itt az Úr. Tisztázzuk, hogy ki parancsol. És megtanítja őt szeretettel az Úr arra, hogy ennek a Királynak engedelmeskedni, az akaratát véghezvinni, a legboldogabb dolog a világon. Péter, ne okoskodj, ne húzz elő itt különféle dolgokat. Ne hivatkozz itt törvényre, szokásokra, előítéletre, mert azt mondom neked menj.

Virágvasárnap mivel kell szembesülni? Azzal, hogy mi Isten királyi uralma alatt élünk-e? Ő parancsol-e nekünk. Itt Jézus egy szót sem szól. Teljesen néma. De honnan látszik, hogy vannak életek, akik felett Ő király? Akiknek az életében megvalósul Isten országa, Isten királysága? Például a tanítványok életében, akiket elküld, hogy hozzák el azt a szamarat. Az a két ember elmegy és elhozzák a szamarat csikóval együtt, mert Jézus ezt mondta.

Képzeljétek el: Jézus egy ilyen dolgot mond: menjetek abba a faluba, hozzátok el ezt a szamarat. És nincs okoskodás. Majd a gazda meg fogja kérdezni, hogy mit csináltok? — Képzeljétek el, ha valaki beülne egy kocsiba és elvinné. Azt hiszem, a gazdája sok mindent gondolna és mondana. Azt mondja Jézus: mondjátok, hogy az Úrnak van szüksége rá és a gazda el fogja engedni.

Valószínűnek tartom, hogy annak a gazdának az életében is Jézus Király volt. És ha Jézus azt mondja: engedd el, akkor el fogja engedni a szamarat. Vannak életek, akiknek a szívében Jézus királyi uralma érvényesül. Vannak, akiknek csak a szájukon van ez. Jön a Király... Beteljesül Ézsaiás próféciája: ez a nép szájával közelget hozzám, de a szíve távol van tőlem.

Ezért virágvasárnap nem az a lényeg, hogy mi a külső, mi hangzik el, hanem az, hogy az ember hogyan érez Jézus iránt, az ember hogyan gondolkozik, és hogyan cselekszik, amikor az Úr kér valamit. Mert az Ő országa érvényesül.

Hogyan érvényesül Jézus Krisztusnak az uralma? Virágvasárnap azt is látjuk, hogy ott, azokban érvényesül az Isten uralma és királysága, akik hisznek az igének. Hiszen ezért vonul be Jézus ezen a számaron, mert meg van írva. És ami meg van írva, az Jézusnak szent, s úgy kell cselekednie, ahogy meg van írva, és mindent aszerint kell tenni.

Nem csodálatos dolog ez, amit virágvasárnap olvasunk, hogy higgyünk az igének, mert így írta meg a próféta. Máté leírja. Nem tudom, hogy ott akkor gondolt-e valaki erre. De amikor Máté leírja az evangéliumát, akkor leírja, hogy mindez pedig azért lett — lehet, hogy Máté is csak utólag gondolt rá. Akkor ő sem látta —, hogy beteljesedjen a prófécia: Ímhol jön néked a te királyod. Szegény, szelíd, alázatos. Egy számarcsikónak a vemhén ül... — Ezért olyan fontos, hogy higgyünk az igének. Tudjuk, hogy a húsvéti történetben, nagypénteken, hányszor van utalás arra, hogy mit mondott az Írás? „Mindez pedig azért lett”.

Szemére veti az emmausi tanítványoknak, hogy nem hittek az Írásoknak, mert Jézus Krisztus virágvasárnap is azt mondja: aki az Isten országának a lakója, annak a Szentírásom kell tájékozódnia. Annak az Isten igéje mécses, szövétnek, lábának világossága, és minden eseményt az ige világosságánál szemlél és néz.

Isten országának lakója, mi neked az ige? A zsoltárokat nagyon szeretem. A 119. zsoltárban különösen sokszor olvassuk, ahogyan a zsoltáros meg a zsoltárírók azt mondják: nekik Isten igéje, Isten törvénye gyönyörűség. Igen, Jézusnak az volt. Az ország Királyának az Isten szava, a kijelentés fontos volt. Az Isten országába az tartozik, akinek fontos az ige, akinek fontos a kijelentés, akinek fontosak az ígéretek. És aki boldogan mondja: mind igazak és ámenek, amik szádból kijöttek. (231. dicséret).

Jézus király akkor is, amikor nem látszik. De pontosan ezért való az Ő országa nem e világból. Azért, mert nem a láthatókra kell néznünk, hanem a láthatatlanokra. És aki figyelmesen szemléli, az valóban meglátja benne az Isten Fiát.

Azt olvassuk: a sokaság megkérdezte: ki ez? Emlékszünk, amikor a hajóban is, a viharos tengeren is megkérdezik: ki ez? Milyen válasz hangzik? Ez Jézus, a galileai Názáretből való próféta.

Igen, ez a tömeg, amely felbolydul, az egész város felbolydult és az a tömeg, amely leveti a ruháját ugyan, a pálmaágakat leszabdálja, és Jézus elé teríti, azok nem ismerik őt királynak, csak prófétának. — Ma is vannak felekezetek, vallások, amelyek szerint Jézus Krisztus csak próféta. Kétségtelen nagy próféta. Jézus Krisztus csak ember, nagy ember. És azt kell mondani: nem ismerték meg, hogy kicsoda Ő.

Ennek az országnak a lakói — az a csodálatos —, hogy Jézus Krisztust mint Királyt ismerik. Akkor is, ha számarháton jön, akkor is, ha varratlan köntös van rajta. Akkor is, amikor semmi nem látszik az Ő királyságából, de akkor is meg lehet látni, mert aki a kijelentés talaján áll, aki igazat ad Isten igéjének, az úgy

fog tenni, mint az a pogány százados, aki a Golgota keresztje alatt megszólalt: „Bizony, ez Isten Fia.” — Semmi nem mutatta, hogy Ő az Isten Fia. Semmi nem mutatta, ha valaki csak a külsőt nézi. De ha valaki az eseményeknek mögé lát, az azt mondja: ez Isten Fia.

Boldog, aki ennek az országnak a lakója, és akinek az Isten királyi uralma érvényesül az életében.

Szerettem Spurgeon-nak azt a gondolatát (csak elmondom, mert lehet, hogy erre nem is gondolunk): amikor a szamarat eloldják, vele együtt az ő csikóját is eloldják. Spurgeon azt mondta: tudjuk, hogy miért oldották el a csikót? Lehet erre sokféle magyarázat. Kálvin is mást mond rá. De Spurgeon azt mondta: azért oldották el a csikót is, mert Isten országa azt jelenti, hogy Isten azt akarja, hogy még az állatok se legyenek szomorúak. Mert az állat is szomorú, ha a csikóját ott kell hagynia.

Emlékeztek Sámuel könyvében azokra a bőgő tehenekre, amelyek hozzák a frigládát, és elszakították őket a borjaiktól? Azt írja az ige, hogy végigbőgték az utat, mert el lettek szakítva a borjaktól.

De Isten országa azt jelenti, hogy neked olyan királyod van, neked olyan királyod lehet, aki azt akarja, hogy még az állat se szenvedjen. Nem csodálatos? Aki azt akarja, hogy az állat se legyen szomorú, mert elszakítják a borjától. Mert megbolygatják az ösztönös szeretetét.

De én továbbmegyek: Isten országának olyan Királya van, aki azt akarja, hogy az alattvalók bőségben éljenek. Hogy mondja? „Hogy életük legyen és bővülködjenek.”

Virágvasárnap mindig azt jelenti, hogy az ember hogy nem kívánczik ebbe az országba, akinek ilyen királya van, hanem olyan országban akar lenni, ahol Barabbás van, ahol indulatok, gyűlölség, hitványság, képmutatás, kétszínűség és a világ fejedelme uralkodik.

A Biblia azt mondja: mindenki él valamilyen uralom alatt. Aki nem Jézus királysága alatt él, az az ördögtől való. Ezt maga Jézus mondja olyanoknak, akik ezen fel voltak háborodva.

Valaki uralja a te életedet is. Valaki irányít téged is. Valaki kényszer alatt tart téged is. De vagy Jézus az, és szabad vagy — vagy a Sátán, és gyáva rab vagy.

Az a csoda, hogy Isten országa azért nem e világból való, mert nem e világból való az uralkodója. „Én az Atyától jöttem.” Mert mennyei uralkodója van. Mert mások a törvényei. Más ennek az országnak a népe, közössége. Mert összeköti őket a Szentlélek.

Emlékezzünk arra a szép énekekre. Régen a Bethánia Szövetség megújító alkalmain énekelték: „Mely minket összeköt, szent a kapocs nagyon. A testvérszívek kapcsa itt az égivel rokon.” — Amikor látták Isten országának a polgárait az első keresztyénség életében, azt mondták: mennyire szeretik egymást. Miért? Mert köztük megvalósult Isten országa.

Különös törvények uralkodnak Isten országában. Aki nagy akar lenni, az legyen szolga. Aki szegényebb, arról kiderül: az a gazdag. Akinek a kezén bilincsek vannak — gondoljatok Pál történetére —, kiderül, hogy az szabad. És akinek a

kezén nincsenek bilincsek, sőt emberek sorsa és élete függ tőlük, azokról kiderül: rabok. Nincsenek benne az Isten országában.

Jézus azt mondja ma: az én országom nem e világból való. Milyen jó, hogy így van! Azért jó, hogy Jézus országa nem e világból való, mert ezért örök ország. Mert a világ elmúlik, és annak kívánsága is, de aki ebben az országban van, és cselekszi az Atya akaratát, az megmarad örökké.

Ha te a világ országában vagy benne, akkor úgy vagy, mint Lót Sodomában, mint Lót felesége és családja Sodomában volt, amely el fog múlni.

De Isten virágvasárnap azt mondja: van egy szép ország, egy csodálatos királyság, ide menekülj. Jézus legyen a te királyod, a te uralkodód, Jézus legyen minden mindenekben. Mert Isten ígéje azt mondja: az Atya ennek az országnak királyává tette Jézust. Azt mondja a Lukács 22,29-ben: Az én Atyám adott nekem országot.

Ezt az országot, tudjátok, miért adta az Atya Jézusnak? Azért, hogy ennek az országnak a polgárait egybegyűjtse, megváltsa, igazgassa, megőrizze, és amikor egybegyűjtött mindenkit, akkor hogy mondja a Korinthusi levél? Átadja az országot Istennek és Atyának. Itt van, Atyám, mindenkit összegyűjtöttem, akit akartál.

Vigyázz, siess, és lépj ebbe az országba. És ha ennek az országnak vagy a polgára, akkor imádd, dicsőítsd, szeresd a királyt. És életed minden napján Jézust királlyá koronázzuk. És ne mi kiskirálykodjunk, a mi családjunkban, a mi anyagi ügyeinkben, a mi időbeosztásunkban, hanem boruljunk naponta ennek a dicső királynak a királyi székéhez. Nem kell pálmaág. Nem kell leterített ruha. Vidd az életed ennek a Királynak, és mondd azt: Jöjj, királyom, Jézusom. Szívem, íme megnyitom. A gonosztól óvj te meg, meg ne rontson engemet, — és meg fogod tapasztalni, hogy ez a dicső király a te királyodként megmos bűneidtől, megszabadít a Sátán fogságából és megőriz az örök életre. Mert az Ő országa nem e világból való. Éppen ezért dicső, el nem múló, örökkévaló ország.

Imádkozzunk!

Úr Jézus, dicsőítünk téged, mint királyt. Mindig is az voltál, akkor is, amikor önmagadat megüresítetted, szolgai formát vettél fel, és engedelmes voltál halálig, mégpedig a keresztfának haláláig. Akkor is meg lehetett látni, hogy te Isten Fia vagy. Akkor is meg lehetett vallani, hogy te Isten Fia vagy. Akkor is lehetett hinni, hogy te Isten Fiaként eljöttél, hogy életedet add váltságul sokakért.

Kérünk, Urunk, hogy vigyél a te szerelmes országodba minél többeket. Igéd és Szentlelked által hívd ennek az országnak a lakóit közülünk is, másutt is, ahol a te igéd hirdettetik.

Kérünk az ének szavával: tarts meg bennünket ebben az országban. Vezess, táplálj, igazgass, tanácsolj, szeress, tisztíts bennünket, drága Királyunk.

Köszönjük, hogy név szerint számon tartod a te országod minden lakóját. Neveiket felírtad az ország anyakönyvébe, a lakónyilvántartásba, és azt mondtad: annak örüljete, hogy a ti nevetek szerepel ebben a nyilvántartásban. Nincs kárhoztató ítélet akkor ellenetek.

A NAGY KIRÁLY JÖN...

Uram, bocsásd meg, hogy kevés az örömünk efelett, hogy nem emiatt szoktunk örülni. Adj a szívünkbe több hitet, „több lelkesedést, több könnyet a bűnért, több hitet Uramban, több megnyugovást”, és adj több odaszánást, több szolgálatot, hogy a szívünk ott égjen fenn az oltáron és szolgáljunk neked szabadon, örömmel, hálaadással.

Kérünk, áldd meg azokat, akik ebben az országban vannak, de testi betegséget vagy gyászt hordoznak, akiknek gondjai összesűrűsödtek, és úgy látják: elborítják őket. Urunk, köszönjük, hogy már itt megvalósul a te országod, és mi érezzük, hogy az örök élet már a földön a mienk lett. De olyan dicső lesz az a nap, amelyen a te országodban nem lesz könny, fájdalom. Abban a kiteljesedett, dicső országban nem lesz elválás, elmúlás csak gyönyörködhetünk a te arcodban, szemlélhetjük kezeiden a szegek helyét, és oldaladban a dárda helyét, és vallhatjuk és mondhatjuk: Méltó a megöletett Bárány, hogy vegyen dicsőséget, tisztességet, erőt, hatalmat és áldást.

Áldd meg egész ünnepekörünket, a reánk következő hetünk minden alkalmat. Kérünk, készíts élő igéket az igehirdetőknek, a gyülekezetnek egyaránt.

Ámen.

331,4-5 dicséret

4. Ó, édes Jézus, Atyádnak szent Fia!
Ó, Isten, néped kegyelmes királya!
Vezérelj jóra egész éltünket,
Tégy tulajdon népeddé bennünket.
Légy segítségül, ki a magasságban
Ülsz drága véreden szerzett országban;
Tégy engedelmes, hű polgárokká
S nyert kincseidben birtokosokká.

5. Hogy csak a Jézus és az ő szent Atyja
Törvénye légyen és szent akaratja
Cselekedetink zsinórmértéke:
Áldott királyunk királyi széke
Hű szíveinkben légyen felemelve,
És hűségére életünk szentelve;
Tégyen méltóvá a Jézus vére
A boldog lelkek lakóhelyére.